

РЕШЕНИЕ

№ 8361

гр. София, 23.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 25.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9147** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по жалба на Г. Й. Г. срещу наложена принудителна административна мярка /ПАМ/, наложена на 11.07.2019 г. – принудително задържане на пътно превозно средство на осн. чл. 167, ал.2, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, чрез поставяне на техническо средство на л.а. марка „Х.“ с Р.. [рег.номер на МПС] , приложена от контролор № 19, служител на „Център за градска мобилност“ /ЦГМ/ ЕАД. В жалбата се твърди, че оспорената ПАМ е незаконосъобразна и неправилна. В съдебно заседание, жалбоподателят представляван от адвокат П., моли съда да уважи жалбата и да отмени оспорената ПАМ.

Ответникът – контролор Д. М. , с идентификационен № 19, представляван от адв. Г., моли съда да отхвърли жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 11.07.2019 г., жалбоподателят Г. Й. Г., е паркирал собственото си МПС - л.а. марка „Х.“ с Р.. [рег.номер на МПС] , в [населено място], на ъгъла на ул. П. и ул. С. , на пътното платно. На същата дата, в 14.22 ч., на цитирания л.а., от контролор с идентификационен № 19 на [фирма] – Д. М. е поставено съобщение № В 1503455, в което е отразено, че автомобилът е паркиран без да е заплатена такса за почасово платено паркиране по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП, поради което е наложена мярка за принудително задържане (скоба), съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. От

служителите на [фирма] – Д. М. и Д. Д. е съставен протокол, в който са отразени блокираните автомобили, района на задържането, размера на глобата, марката и регистрационните номера на автомобилите, часовете на поставяне и освобождаване от скобата, часовете на репатриране от съответния екип на ЦГМ. Видно от представения по делото протокол, съставен на 11.07.2019 г., под № 18 фигурира процесния л.а. „Х.“ с Р.. [рег.номер на МПС] , като е посочено, че същият е блокиран в 14,22 ч. на [улица]и освободен на същата дата в 15.02 след заплащане на глоба в размер на 30 лв.

Към административната преписка не е приложено извлечение от информационна система за извършени плащания за процесния автомобил, от които е видно, за същото МПС да е извършвано заплащане посредством SMS на 11.07.2019г., но такива твърдения не се съдържат в жалбата. Представен е снимков материал (12 бр. снимки), на който се вижда предния рег. номер на л.а., предното стъкло, предна лява заскобена гума, предни седалки на автомобила (изглед от шофьорска врата), както и заден ДК номер. От снимките е видно също така, че на предното ляво стъкло е поставен талон за почасово паркиране, но същият е от друга дата т.е. липсва документ за платено паркиране. Представени са и снимки на кръстовищата ул. „Х. Б. и пл. „В.“, [улица]и [улица], [улица]и пл. „П.“, [улица]и [улица], [улица]и [улица], [улица]и [улица], [улица]и ул. „20-ти април“, [улица]и [улица], [улица]и [улица], [улица]и [улица], [улица]и [улица], бул. „С. и [улица], [улица]и [улица], [улица]и [улица], и ул.“О. и [улица], от които е видно, че на тези кръстовища има поставени пътни знаци, забраняващи паркирането и табели за почасово платено паркиране в зелена зона. Представена е схема за принудително задържане на район 2, в която е включен и [улица]в процесния участък и схема схема на подзона № 16 с режим на почасово платено паркиране "зелена зона", приета с решение № 148 по протокол № 12/ 22.03.2012 г. на СОС, съгласувана с Отдел „Организация и безопасност на движението“ при СО на 22.05.2014 г. и утвърдена от СДВР - Отдел "Пътна полиция" на 06.068.2014 г., на която са обозначени местата с поставени на кръстовищата пътни знаци - комбинация от забранителен знак В28 и табела Т17, предупреждаваща за принудителното отстраняване на нарушителите.

По делото са представени също така: заповед № СОА18-РД95 – 690/31.10.2018 г. на кмета на СО, с която са определени границите на "Синя зона" и "Зелена зона" в СО с режим на почасово платено паркиране; Заповед № СОА18-РД95 – 454/03.08.2018 г. на кмета на СО, с която са одобрени Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, при използване на техническо средство тип "скоба" - приложение № 1 към заповедта; Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт” и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор „Принудително задържане“, отдел „Паркиране“, на дирекция „Паркиране и мобилност“, по участъците за паркиране - „синя зона” и „зелена зона” /Инструкцията/, утвърдена от изпълнителния директор на [фирма]; трудов договор на Д. Б. М. I РД-12-1П-2 от 22.01.2019г., от което се установява, че ответникът е назначен в [фирма] на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор”, в сектор „Принудително задържане“ /Контрол платено паркиране/, отдел „Паркиране“, в дирекция „Паркиране и мобилност” и длъжностна характеристика на длъжността „Контрольор автомобилен транспорт“.

Разпитан е свидетелят Д. Д., като от разпита му се установява, че на въпросната

дата е бил дежурен заедно с ответника в участъка, в което каре се се включва и [улица]. Помни случая, като посочва, че протокола е съставен от колегата му. Поставили скоба, защото нямало плащане. Автомобилът е бил паркиран на улицата, по начин указан със знак на територията на „зелена зона“. Няма спомен дали е имало маркировка на процесното място.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е входирана в АССГ на 24.07.2019 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 във вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната ПАМ е приложена от компетентен административен орган – „контрольор автомобилен транспорт“ при [фирма]. Съгласно т. 2 от Заповед № Заповед № СОА18-РД95 – 454/03.08.2018 г. на Кмета на СО за реда и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, след констатиране на престой на ППС без заплащане, в зоните за почасово платено паркиране, от служители на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС, чрез използването на техническо средство тип "скоба". В т. 3 е разписано, че екипът за принудително задържане на неправилно паркирани ППС, чрез поставяне на „скоба“ се състои от контрольор и шофьор, извършващи операциите по задържането и освобождаването. Съобразно текста на т. 6, контрольорът поставя техническо средство тип „скоба“ на едно или на двете колела. Съгласно т. III, т. 3 от Инструкцията (лист 55 и сл. от делото), задължение на служителя на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ в екип „Скоби“ е, при установяване на нередовно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, да блокира нередовните ППС, заели място в „Синя зона“ и „Зелена зона“ или част от място в зоните, с техническо средство тип „скоба“. От представения по делото трудов договор № РД-12-1П-2 от 22.01.2019г., сключено между [фирма] и Д. Б. М., се установява, че считано от 23.01.2019 г. работникът заема длъжността „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор „Принудително задържане“ /Контрол платено паркиране/, отдел „Паркиране“, в дирекция „Паркиране и мобилност“.

При прилагането на ПАМ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. По аргумент от нормата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, по отношение на мерките по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, писмената форма не е задължителна. Със съставения протокол за блокирани автомобили е отразено поставянето на техническото средство, посочен е номерът и марката на автомобила, дата и час на заскобване и освобождаване, като за прилагането на ПАМ водачът е уведомен с поставено на видно място съобщение.

С оспорената ПАМ, на 11.07.2019 г. е принудително задържан посредством техническо средство л.а. „Х.“ с ДК [рег.номер на МПС] , който е бил паркиран на [улица]на ъгъла кръстовището с [улица]. Платеното паркиране в населените места е нормативно уредено в разпоредбата на чл. 99, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който в

населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно текста на ал. 3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В нормата на чл. 167, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Със Заповед № СОА18-РД95-690/31.10.2018 г. на кмета на СО се определят границите на “синя” и “зелена” зони и приложената схема на подзона 1б, към която прилежи и процесния участък от [улица]. Изложеното налага обоснован извод, че техническото средство – скоба, може да се прилага единствено и само по отношение на ППС, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 от ЗДвП.

По делото няма спор, че процесното МПС е било паркирано на ул. ”П., но извън границите на „зелена“ зона, тъй като видно от приложения по дуелото снимков материал МПС-то е паркирано на мястото в район с т.нар. „зелена зона“. Основния спор по делото се свежда до това, дали мястото на което е паркирано процесното МПС е такова за платено паркиране или за забранено паркиране изобщо.

В ЗДвП, в текста на нормата на чл. 171, т. 5, б. „б” е посочено, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Съгласно разписаното в разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 2 от същия закон, престоят и паркирането на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях, са забранени. В чл. 46, т. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община /НОДТСО/ е посочена идентична забрана, а именно, че паркирането е забранено на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях. Безспорно е установено по делото (както от снимковия материал, така и от показанията на свидетелите), че мястото на което бил паркиран процесното МПС е зона със защитрихована линия, указваща ъгъла на кръстовището между две улици, която е забранена за паркиране и е преди знака за обозначаване на „зелена зона“. Т.е. съобразно цитираните по-горе в този абзац норми, това място не представлява такова за паркиране, макар и да се намира в зона, определена със Заповед № СОА18-РД95-690 от 31.10.2018г. на кмета на СО за платено паркиране, тъй като зоните за платено паркиране, определени със заповед, не могат да обхващат и началото на самите улици т.е. местата със защитрихована линия, тъй като биха затруднили завоя или безпрепятственото придвижване на ППС по тях. Не би могло да се приеме, че при непозволеното от закона паркиране на определено място на

улицата и заплащане на дължимата такса за почасово платено паркиране в „зона“, ще се узакони паркирането на именно това забранено място. Целта на законодателя не е била такава в никакъв случай, тъй като при такава ситуация, би се стигнало например до затруднения за останалите участници в движението за безпрепятствено придвижване по платното за движение респ. маневра или завой, доколкото достъпът е блокиран от автомобил, за който е платено почасово паркиране или същият е блокиран с техническо средство. В този смисъл е и принципът в правото, че нарушението не премахва обичая /A. non tollit usum/, при който смисълът е, че нарушението на даден обичай или закон не дава основание те да бъдат премахнати. Ето защо, при преценката за законосъобразността на наложената ПАМ, следва да се изхожда и от нейната природа – да преустанови, да възстанови или да предотврати правонарушението и вредните последици от него.

В процесния случай, правонарушението се изразява в паркиране на забранено за това място, а наложената ПАМ по никакъв начин не изпълнява своята цел – нито преустановява правонарушението, нито отстранява вредните последици от същото, а дори напротив – би затруднила целта. Оттук следва обоснован извод, че управлявалят МПС би могъл да носи административнонаказателна отговорност за допуснатото от него нарушение по ЗДвП, но не и да бъде наложена принудителна административна мярка по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

В обобщение следва да се посочи, че за автомобили паркирани на места, обективно попадащи в границите на зона за платено почасово паркиране, но паркирани на места, на които по закон е забранено паркирането, заплащането на цената за паркиране не преодолява законовата забрана, и поставянето на скоби е незаконосъобразно. Единственият законосъобразен вариант за действие е принудителното преместване на МПС, но в този случай, разпореждането за това следва да изхожда от полиция в сектор „Общинска полиция“ при ООП-СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР. От изложеното дотук, безспорно се установява, че процесният л.а., собственост на оспорвания, не е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране, а в нарушение на друга разпоредба на ЗДвП. При това положение, принудителното блокиране със скоба на л.а. „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС], извършено на 11.07.2019 г., в зоната на действие на „зелена зона“, но осъществено на мястото забранено изобщо за паркиране в началото на [улица], е незаконосъобразно.

Ето защо, процесната ПАМ се явява постановена при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона, а жалбата срещу нея следва да бъде уважена.

С охлед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя и направените по делото разноски в размер на 370 лв., от които 10 лв. за държавна такса и 360 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА по жалба на Г. Й. Г., наложена на 11.07.2019 г. ПАМ – принудително задържане на пътно превозно средство на осн. чл. 167, ал.2, т. 2 от ЗДвП, чрез поставяне на техническо средство „скоба“ на л.а. марка „Х.“ с рег.

[рег.номер на МПС] , приложена от контролър № 19 – Д. М., служител на [фирма].
ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Г. Й. Г. сума в размер на 360 лв. представляващи
направени по делото разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок
от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: